



OBECNICKÝ ZPRAVODAJ



ŘÍJEN 2017

Ročník 20

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) | Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) | www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OÚ | SDH | SPOLKOVÝ DŮM - KNIHOVNA | ZŠ | MŠ | SLAVOJ OBECNICE

Tak se nám o víkendu povedl krásný dědíl podzim nebo, chcete-li krásné babí léto. Sluníčko nám svítilo, prohřívalo kloubečky a svalíky. Mláďata a mírně zkušenější lidičkové běhali po hřišti nebo po lese. Ba i někteří více a hodně zkušenější doháněli v příjemném podzimním počasí jízdu na elektrokole svůj deficit sportování. Nebo tato schopná kategorie zkušených prolézala po kolenou houštiny našich Brd a využívala posledního záchranného houbového šílenského. Tam někde v lůnu hustých lesů se jeden druhému pletli do cesty a závistivě pohlíželi do košíků, občas se sráželi i s cyklisty, ale to se stávalo jen při přebíhání cesty do jiného houští. Doufejme, že strážci CHKO Brdy budou stále tolerantní k houbařím jako byli vojáci. Zatím patříme mezi houbařské velmoci zrovna jako Poláci nebo Rusové. Já sice, jak už jsem několi-krát zmiňoval, zrovna houbař nejsem, ale ostatní mne mají rádi protože chodím po lese místy, kde rostou a nezakopávám o ně. Tím pádem v lese houby zůstávají pro druhé. Ale pravdou je, že je mám houby rád v jakémkoliv upraveném stadiu. Na talíři. V minulém podzimním úvodníku jsem se zmiňoval o knize Wilhelma Schmidta Umění stárnout (Jak dosáhnout životní moudrosti). Říkal jsem si, jak sebe i čtenáře pobavím, až budu prezentovat myšlenky německého filosofa, ale nevím. Jinak to chápe filosof a jinak dědíl Božoj, že? Zaujala mne třeba jeho myšlenka, že ve stáří proděláváme stejný vývoj jako na počátku života, jenže v opačném směru. Odložili jsme

pleny, a nyní se do nich zase balíme, někdo nás musí nakrmit, uložit a povozit na čerstvém vzduchu. Já vím, že se jedná o vážné věci, každý z nás by chtěl podzim života prožít co nejlépe a pokud možno s blíznými a pokud možno ve stavu, kdy to půjde... Ale žijeme, i když to tak není. Já raději přejdu k filosofii dědy Božoje. Většinou to vyjadřuji ve vjersích a o chlapcích – „*Jaké jsou naše stařecké chlouby? Přece prostata a klouby.*“ No a jak to je s naší pamětí, to jsem vyjádřil kdysi také. „*Ach, ta byla. Cimrmanovská řadra dmoucí pro dědečky vševědoucí. Ach, ta byla. Než jsem si sáhl, já zapomněl, co jsem s nimi dělat chtěl.*“ Mne samotného zatím trápí nejvíc paměť, spíš schopnost ukrývání, zakládání nebo-li ztrácení. Nevím jak vy, ale já už mám třetí svazek klíčů v posledních pěti letech. Nikdy se ty předešlé nenašly. Teď zrovna hledám neschopenku naší zaměstnankyně. Nejsem si jist zda jsem ji neskartoval. Kdo si to má pamatovat. I když si někdy říkám to samé, co naše vnuče mamince, když mu oznámila, že už musí domů. „Dobze, ale pěkně mi to sele.“ Když se ho ptala kde to slyšel, povídá: „Ty to zikáš tatínkovi.“ To mi připomnělo tu filosofii z knihy. Stejný vývoj jako na počátku života, jenže opačně. Taký mi to někdy „sele“. Tak doufám, že jste pochopili, že umění stárnout si musí vyřešit každý z nás podle svého. Hlavně ať vás život „nesele.“

bs

Zvýšení bezpečnosti chodců v Obecnici

Ke svému konci se chýlí výstavba chodníků, vybudování veřejného osvětlení, úprava křižovatky u kostela, a s tím související úprava autobusových zastávek, které budou po dokončení bezbariérové a umožní snadnější nastupování a vystupování z autobusů pro občany s pohybovým omezením. Stavba je realizována v rámci akce „Zvýšení bezpečnosti chodců v Obecnici“ a je financována z Integrovaného regionálního operačního programu. K úplnému dokončení zbývá úprava autobusové zastávky směrem na Drahlín, dále osazení lávky přes potok, umístění zábradlí a provedení závěrečných úprav povrchu komunikace v místech, kde byla odfrézována část vozovky. Nakonec budou provedeny terénní úpravy.

Ukončení celé realizace stavby se předpokládá nejpozději do 20. listopadu letošního roku.

Josef Karas



Jubilea v říjnu slaví a budou slavit

Božena Oktábcová 80 let
 Pavel Ručka 55 let
 Věra Škardová 55 let
 Jana Kaslová 55 let
 Alena Žahourková 65 let
 Antonín Hrdina 60 let
 Miroslava Rudovská 65 let
 Hana Svěchotová 65 let
 Ladislav Rozsypal 85 let
 Zuzana Caranová 50 let
 Milan Brůček 55 let

Jubilea v listopadu budou slavit

Eva Štamberková 65 let
 Blanka Andělová 75 let
 Růžena Průšová 55 let
 Jana Vimrová 75 let
 Jaroslav Anděl 80 let
 Jaroslav Eichler 55 let
 Zdeněk Kozák 70 let
 Josef Němcák 70 let



Přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let

Dne 24. října slaví
 své **85. narozeniny**
 náš tatínek, dědeček
 a pradědeček



Ladislav Rozsypal.

*Přejeme hodně zdraví, pohody a elánu
 do dalších let!*

manželka Jaroslava,
 synové Jaroslav, Ladislav a Jiří s rodinami,
 vnoučata a pravnoučata

VZPOMÍNKY

Dne 8. září 2017 tomu bylo 32 let,
 kdy nás opustila maminka a babička
Barbora Zelenková.



Dne 26. října 2017 tomu bude 27 let,
 kdy nás opustil tatínek a dědeček
Jan Zelenka.

Kdo jste je znali, vzpomeňte s námi.

Jenda a Zdena s rodinou
 Dáša a Mirek
 Maruška s rodinou

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

**Vybíráme ze zápisu veřejného zasedání Zastupitelstva obce Obecnice,
 konaného dne 11. 9. 2017**



Účastnilo se čtrnáct zastupitelů, jeden byl omluven a přítomno bylo pět hostů.

Starosta obce podal informace, které se týkaly:

- budování chodníku v obci v rámci akce „Zvýšení bezpečnosti chodců v obci Obecnice“, termín ukončení prací je stanoven na 20. 11. 2017
- oplocení školy – starý plot byl zbourán a firma Pilecký dokončila stavbu nového plotu, ještě budou osazeny vrata a provedeny úpravy terénu
- bourání jímky na zahradě MŠ, zavezení bylo provedeno materiálem ze zbouraného plotu u ZŠ, chybí srovnat terén a osetí trávou
- vybudované dětského hřiště v Oseči, které bylo otevřeno dne 2. 9. 2017. V souvislosti s výstavbou hřiště starosta připomněl některé problémy, které se týkaly složitějšího jednání ohledně vynětí ze zem. půdního fondu a nesouhlasu některých sousedů.
- projekt „fara“ – je podána žádost o dotaci, dnes provedeno doplnění žádosti, dle požadavků projektového manažera. V případě nutnosti lze žádost ještě jednou doplnit.

- výstavba nové tělocvičny u ZŠ – dokončuje se projekt na stavbu, bude požádáno o stavební povolení s tím, že stavební práce by začaly v únoru, pokud obec obdrží dotaci. Celkový rozpočet akce je 50 mil. Kč, spoluúcast obce by měla být ve výši 40%.
- sběrný dvůr – bude znovu podána žádost o dotaci, rozpočet na akci je 5 mil. Kč
- veřejné osvětlení – v říjnu bude podána žádost o dotaci na výměnu veškerého osvětlení v obci
- výpověď nájemní smlouvy ZD Sádek z důvodu neplacení nájemného byla doručena do datové schránky nájemce, po uplynutí výpovědní lhůty, bude zveřejněn nový záměr na pronájem
- územní plán – byla doručena stanoviska příslušných orgánů, po zpracování firmou PRISVICH, s. r. o., proběhne asi koncem září veřejné projednávání územního plánu
- dle termínu zpracování bude stanoven datum dalšího zasedání OZ.

(pokračování na str. 3)

Z veřejného zasedání Zastupitelstva obce Obecnice

(dokončení ze str. 2)

Kromě jiných projednávaných bodů které můžete v plném znění najít na stránkách obce. Vybírám ještě pár příspěvků z diskuze:

- Starosta obce přítomné upozornil, že je nutné pro příští rok navýšit cenu stočného o 5 Kč/m³. Toto navýšení je požadováno SFŽP, jako podmínka obdržené dotace na budování kanalizace v Oseči
- Dále starosta uvedl, že by bylo vhodné zvážit pořízení traktoru, neboť multikára již není plně dostačující. Pořízení nové multikáry představuje částku cca 2 mil. Kč, cena traktoru je cca 1,5 mil. Kč, včetně příslušenství. Pokud bude OZ souhlasit, je nutné připravit výběrové řízení na pořízení. K uvedenému návrhu neměl nikdo žádné připomínky ani dotazy a zastupitelstvo schválilo pořízení traktoru do majetku obce na základě provedeného výběrového řízení.

- Starosta ještě upozornil, že je potřeba realizovat výběrové řízení na svoz komunálního odpadu od 1. 1. 2018. Smlouvy platné v letošním roce, uzavřené s Technickými službami Příbram, budou vypovězeny.

Zpracoval
red. bs

UZÁVĚRKA
listopadového čísla
OBECNICKÉHO ZPRAVODAJE
bude v pondělí 13. listopadu 2017

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Obecnice



Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje, měsíc po konci prázdnin je už za námi, a já vám přiblížím události, které se u hasičů udály. V době distribuce minulého zpravodaje jste mohli slyšet naši sirénu, a to přesně v pondělí 18. 9. v 17:30 hod. Byli jsme povoláni na záchranu koně v Brdech, který ležel v příkopě na zádech a nemohl se dostat na nohy. Jak jsme tuto situaci vyřešili? Museli jsme pod koně podstrčit lano a pomocí „přetahování“ se nám jej podařilo obrátit. Zásah byl celkem rychlý, ale docela nebezpečný. Naštěstí se nikomu nic nestalo.

Ten samý týden, v sobotu 23. 9. jsme byli v Lazsku, kde probíhal den ukončení prázdnin. Nejdříve jsme společně s kluky z Rožmitálu předváděli ukázkou hasebních metod a vystřihování z auta. Poté probíhaly různé soutěže pro děti, i my jsme měli nějaké pro ně připravené. Odpoledne nám proběhlo rychle, a my jsme se k večeru přesunuli na nedaleký rybník, kde probíhaly přípravy na fontánu. Asi v půl desáté jsme divákům předvedli naši fontánu. Podle ohlasů v publiku se povedla a moc líbila. My, kteří stojíme na druhé straně, to vidíme jinak. Následoval úklid a cesta domů, kde jsme ještě všechno náčiní museli vyložit.

Zdálo se, že po dešti nemůže vzplanout žádný oheň, ale opak byl pravdou a my jsme v úterý 26. 9. vyrazili v 18:50 hodin na požár hrabanky. Samotný požár se nacházel v lokalitě nad Osečí, cestičkou směrem na Orlov. Jelikož se k místu nedostala žádná technika, musely se naplnit „kanadské“ stříkačky a vzhůru do kopce. Naštěstí tento požár nebyl veliký, tak jsme jej rychle zvládli uhasit.

Aby toho nebylo málo, hned druhý den, ve středu 27., se opět rozezněla siréna v 12:22 hod. Byl nahlášen požár hrabanky, tentokrát nad Drahlínem. Dlouho jsme požářiště nemohli najít, ale nakonec se to podařilo a doutnající místo bylo rychle uhašeno.

Byl asi zrovna špatný týden na požáry, a tak i v sobotu 30. 9. jsme v 15:44 hod. opět vyjžděli. Tentokrát ke Klouboučku, kde bylo nahlášeno nedohášené ohniště. Jelikož se jednalo o požár malého rozsahu, nejdříve vyjel pouze



Sobol. Posádka Tatry čekala na pokyny na hasičské zbrojnici. Naštěstí nemusela vyjždět. I tak chvíli trvalo než jsme ohniště našli. Ještě, že lidé často chodí do lesa a tyto nenadálé události hlásí. Čím dříve se oheň uhasí, tím menší jsou škody.

Dost bylo požárů, teď trochu z příjemnějšího soudku. Jelikož se blížilo Rally Příbram, kde jsme opět byli domluveni, že pomůžeme s pořadatelstvím, muselo proběhnout školení bezpečnosti. U nás bylo konkrétně v úterý 3. 10. Po tomto proškolení jsme mohli neděle hlídat trať. Mohli jste nás vidět od Kovohutí, až po konec Lhoty – Hůrky. Naštěstí celá etapa proběhla v pohodě, teda až na počasí.

Snad pro příští měsíc ubude požárů. Doufám, že všichni máte komíny zkontrolované a v pořádku. Velice neradi bychom k někomu z vás jezdili.

Přeji krásný zbytek podzimu.

Petr Zima
velitel SDH Obecnice

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici



Ve světě vědy

Dne 3. 10. 2017 se žáci 1., 2. a 3. třídy vypravili na vědecký výlet do Techmanie Plzeň. Nejprve se žáci posadili do pohodlných sedaček v planetáriu a zhlédli zajímavý program „Země, Měsíc, Slunce“. Žáci si mohli vyzkoušet skafandr kosmonauta, obdivovali start malého modelu kosmické rakety.

Žáci i učitelé byli nadšeni z interaktivních prvků expozic. Na modelech kombinací všech vjemů prakticky ověřovali, jak funguje svět kolem. První podzimní výlet v tomto školním roce se vydařil. Těšíme se na další společné akce.

třídní učitelé 1. - 3. třídy





MATEŘSKÁ ŠKOLA v Obecnici



Zářijové slunečné dny se ke konci měsíce proměnily v deštivý podzim. Nás to ale nezastrašilo - jelikož máme holiny a pláštěnku, tak můžeme chodit ven za jakéhokoliv počasí. Děti byly na výletě v Čechově stodole, kde plnily strašidelné úkoly a vysvobodily hejkala ze zakletí. Každý si vymaloval sádrou dýni a z výletu si všichni přivezli strašáka na památku. Cesta autobusem se dětem velice líbila a z Čechovy stodoly byly nadšené. Čas uplynul tak rychle, že se nikomu ani nechtělo odjíždět.



S velkými dětmi začaly paní učitelky chodit na delší procházky, aby se připravily na turistický výlet, který budeme absolvovat v nejbližší době podle počasí.

Na vycházkách s malými dětmi jsme sbíraly přírodniny, ze kterých každá třída něco vyráběla. Berušky si dělaly například náramky z šípků, ježky z kaštanů a Žabičkám paní učitelka přivezla brambory, ze kterých vyrobily postavičky a zvířátka.



V říjnu nám také začaly kroužky, a to anglický, keramický, taneční a Všechnálek.





Knihovna a Spolkový dům Obecnice



Z kroužku Všeználek

Od září opět funguje kroužek Všeználek ve Spolkovém domě. Zapojily se do něj jak děti z mateřské školy, tak děti ze školy základní. Na každém kroužku máme rozhodně mnoho práce. S menšími jsme vyráběli například podzimní lišky, dýňovou omalovánku vybarvenou pomocí krepového papíru, podzimního strašáčka na zavěšení nebo například strom života. Se staršími dětmi jsme měli také mnoho práce. Vytvořili jsme například podzimní strašidélky, ježky z kávových zrn, natrhané dýně nebo třeba podzimní věnce na dveře. Všechna díla se moc povedla.

Každý člen kroužku je zkrátka šikovný a originální. A co nás čeká na kroužku dál?

Inu, budeme zase něco kutit, vyrábět, vymalovávat - fantazii se meze nekladou a nápadů máme spousta! ☺



(pokračování na str. 7)



Celé Česko čte dětem

Letošní celé Česko čte dětem se bude konat opět pondělky, tentokrát v čase od 16.00 do 16.20 hodin.

Přijďte počíst svým ratolestem. Čteme 20 minut dětem každý den. ☺



Akce – ŘÍJEN:

23. 10. v 17.00 hodin – **Pondělní kurzy s Blankou** – pletení z pedigu

24. 10. v 18.00 hodin – **Beseda se spisovatelem J. W. Procházkou a Klárou Smolíkouvou** – „*Jak se píše ve dvou*“

25. 10. ve 13.00 hodin – **Dětský halloweenský ples** – sál staročeské hospody

Akce – LISTOPAD:

1. 11. – 30. 11. Literární soutěž pro celou rodinu! Jste nápadití a rádi si skládáte básničky? Neváhejte a přihlaste se do soutěže Rodina píše! Jak se přihlásit? Přihlásíte se tím, že v období od 1. 11. – 30. 11. přinese do knihovny svůj výtvar. Spolu s výtvozem nahlásíte název básně a jména všech, kteří se na díle podíleli. Téma rodinného básničkování zní: Vánoční nálada. Báseň můžete tvořit dle Vaší libosti – veselou, vtipnou, sarkastickou, smutnou, zkrátka fantazii se meze nekladou! Délka básně je také na Vašem uvážení. **Vyhlášení vítěze soutěže proběhne ve středu 20. 12. 2017 od 16.00 hodin v knihovně.** Neváhejte a ponořte se do světa spisovatelských duší. ☺

9. 11. v 18.00 hodin (čtvrtek) – **Beseda se spisovatelkou paní Jitkou Ládrovou**

Určitě bude nějaké pondělí opět kurz s Blankou. (Kurzy budou probíhat každý měsíc, vždy v dané pondělí) Termín a téma kurzu bude opět upřesněno na nástěnkách v obci, na dveřích knihovny, na webových stránkách obce a na facebookových stránkách knihovny.



Aktuální dění a akce v knihovně také můžete sledovat na webových stránkách knihovny:
<http://www.obecnice.knihovna.cz/>



STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Z Prahy do Svatojánských proudů

(pokračování z minulého čísla)

Z přístaviště pod Slapskou přehradou jsem své kroky nasměroval rovnou do hospody, zahnat žízeň, která mě během plavby zákeřně přepadla. Ten kilometr a půl do Hospody u Taterů jsem zvládnul v rekordně krátkém čase, tak jsem se tam těšil, což bylo dáno asi tím, že jsem tam dobrých sedm let nebyl. Nebo že by mě poháněla vpřed ta žízeň? Nevím, co mě k tomuto výkonu motivovalo více. ☺ Historie této útulné hospůdky se začala psát již v roce 1920, kdy jí ponejprv začali navštěvovat trampové z osad vznikajících v blízkém okolí, a poté i dělníci pracující na stavbě Štěchovické a Slapské přehrad, čímž se věhlas této hospody roznesl do všech koutů naší republiky. Rozhodně stojí za to na chvilku si tady posedět a prohlédnout si obrazy a fotografie Svatojánských proudů, vlaječky osad a malované dřevěné „placky“, které jsou pověšeny na zdech lokálu. Toto vše je okořeněno spoustou písmem zaznamenaných trampských „hlášek a mouder“, které zde při různých posezeních a nějakém tom vypitém pivu přišly na svět. ☺ Kdo chce, nechť se přesvědčí na vlastní oči, stojí to za to. Po doplnění tekutin jsem již poklidným tempem vyrazil zpět dolů k řece, abych se vydal na zpáteční cestu do Štěchovic. Ještě než jsem tam došel, tak se mi nevím proč vybavila jedna pověst vztahující se ke Svatojánským proudům, kterou jsem kdysi někde četl nebo slyšel. Pravidlo se v ní, *jak se kdysi ďábel rozhodl, že zatarasí tok Vltavy, aby potopil sídla lidí na jejích březích. Za noci letěl s obrovským balvanem v rukou do říční soutěsky, kam chtěl skalinu svrhnout. Dílo však nestačil provést, protože v ne-daleké vsi zakokrhal kohout, což bylo znamení, že ďábel musí svého konání zanechat a rychle zmizet. Skálu upustil, ta místo do řeky spadla na břeh, kde se roztříštila na kusy. Několik balvanů se přesto dokutálelo až do řeky, kde pak přiváděly plavce do neštěstí. Na největším balvanu na břehu zanechal čert otisky svých kopyt. Z balvanů rozházených v řece si lidé ukazovali na dva zvlášť velké – jeden prý sloužil ďáblu za stůl a druhý jako židle, když se rozhodl v tomto koutě hodovat.* Dole u řeky jsem se nejprve zastavil u již zmiňovaného Ferdinandova sloupu a u sochy sv. Jana Nepomuckého, patrona vorařů a plavců. Svátý Jan Nepomucký patří mezi české zemské patrony a v období baroka byl jedním z nejuctěvanějších světců u nás. Podle legendy prý nechtěl prozradit zpovědní tajemství královny Žofie, a tak byl posláze mučen a zabit a jeho tělo bylo svrženo do Vltavy. Při nálezu těla pak bylo spatřeno pět hvězd, které jsou dnes zobrazovány kolem hlavy světce a údajně ukazovaly, kde ve vodě leží jeho tělo. V divokých vodách Vltavy vyhasnul život i nejednoho z plavců, kteří plavili vory po řece od Šumavy až po Hamburg, protože se jednalo o práci nebezpečnou, která se často měnila v boj o zdraví, nezřídka i o holý život, v němž leckdy zvítězil vodní živel nad člověkem. První písemné zmínky o voroplavbě na Vltavě pocházejí až z roku 1316, přesto se odhaduje, že toto plavecké řemeslo má bezmála tisíciletou tradici. Řeka byla dlouho nejvýznamnějším přepravním a komunikačním prostředkem. Vedle dřeva, kamení a soli po řece „pluly“ také aktuální zprávy. Voroplavba zažila velký rozvoj za krále Karla IV., kdy došlo k úpravám jezů a říčních koryt. V úseku Svatojánských proudů se o lepší splavnění řeky v 17. století zasloužil opat Kryšpín Fuk



za podpory císaře Ferdinanda III. Patrně největší slávu zažívala voroplavba u nás v 19. století. Postupně ji však začala konkurovat železniční doprava a definitivní ránu jí zasadilo vybudování Vltavské kaskády. Poslední vor doplnul na podzim roku 1960 k rozestavěné Orlické přehradě. Za sebou jsem nechal přístaviště parníků, kde jsem opustil palubu „Vltavy“ a po vyznačené stezce jsem se po levém břehu řeky vydal nazpět ku Praze. Čekala mě cesta bývalými Svatojánskými proudy, vedoucí přes trampské osady, které však musely být kvůli vzednutí hladiny přehrady přemístěny ze svých původních míst na ta současná. Jako první jsem prošel T.O. Svatojánské proudy, která je poměrně rozlehlá. U pěšiny jsem minul nenápadný pomníček, který připomíná tragédii z 2. června 2013, kdy podmačená půda při povodních strhla chatku v jedné z osad a manželskému páru vzala to nejcennější – život. Stezka stále kopíruje tok řeky, chvilkami prochází těsně u hladiny, chvilkami stoupá vysoko nad ní na místy nezajištěné římsy, zdolává několik skalních tunelů, a dokonce vede přes uzavřenou třebenickou oboru, založenou v roce 1979 na rozloze 232 ha. V polovině 50. let 20. století byli v okolí jezera na Homoli nad Štěchovicemi vysazeni mufloni. Zde se však přemnožili a začali působit škody, které jsou při jejich přemnožení běžné – vypásat bylinný podrost „až na skálu“ a okusovat mladé stromky. Proto byla zřízena oplocená obora, kam byla zvířata přesunuta. Uznaná jako obora byla však až v 90. letech minulého století. Současný kmenový stav je 45 kusů muflonů a 40 kusů daňčí zvěře. To jsem se ale už po dvou hodinách chůze pomalu blížil k místu, které lze považovat za kolébkou trampingu a které jsem chtěl spatřit na vlastní oči – do legendární trampské osady Ztracená naděje neboli Ztracenky. (pokračování příště)



Z cest Vás všechny zdraví **Martin Jarolímek**



LÉKAŘ A VY • PREvence Vážných ONemocnění

V září t.r. se v Praze konala první konference na téma PREvence Vážných ONemocnění – **PREVON 2017**. Za účasti odborné i laické veřejnosti, patientských organizací a odborníků z Institutu biostatistiky a analýz se probíralo toto nanejvýš důležité téma. Můžeme se sice pochlubit tím, že se prodloužil věk dožití v České republice, ale bohužel se nejedná o roky prožité ve zdraví. Věk prožitý ve zdraví se stále drží na průměru kolem 62 let, zatímco například ve Švédsku je to 71 let. V roce 2014 byl schválen projekt MZ *Zdraví 2020*, v následujícím roce se vláda rozhodla pro podporu preventivních (tzv. screeningových) programů po stránce materiální i personální, rozhodla se podpořit informovanost občanů o těchto programech (zlepšit zdravotní gramotnost) a zdravotní pojišťovny (ZP) začaly aktivně zvat pojištěnce k účasti na screeningových programech. Na pozvánku zareagovalo asi 20% pozvaných a na opakované pozvánky pak odezva jen klesá. (Koně můžeš přivést k vodě, ale nemůžeš ho donutit, aby se napil. A tak to prostě je.) Některé ZP nabízejí dokonce různé programy do telefonu (Prevence v mobilu), ale neexistuje žádný nástroj na zajištění aktivního přístupu lidí ke svému zdraví. Pokud se někdo neúčastní preventivních programů, nemá žádný zhoršený přístup k další hrazené péči. V EU je nejvíce úmrtí na nádorová onemocnění, další v pořadí jsou nemoci srdce a cév a na třetím místě chronická onemocnění plic. Úmrtí na nádory je víc, než součet obou dalších, proto se nelze divit, že nejvíce screeningových programů se týká právě nádorů. V naší republice podléhají nádory povinnému hlášení od roku 1977 a z Národního onkologického registru vyplývá, že u nás mírně klesá počet nádorů žaludku a vaječníků, naopak přibývají nádory prsu, prostaty, močového měchýře, ledvin a varlat, nemění se výskyt nádorů plic, dělohy, střev, jater a slinivky. V nádorech střeva a konečníku (kolorektální karcinom – KRK) se držíme na předních místech v EU a celosvětově umírá na toto onemocnění cca 150 000 lidí ročně. Když se potopil Titanic, zemřelo 1500 lidí a dodnes se o tom mluví. Pokud jde o KRK, každý týden jsou to dva potopené Titaniky a nic. Prostě koně nedonutíte, aby se napil. Nesnažíme se ani změnit životní správu tak, abychom riziko vzniku KRK snížili. Stravovací návyky, alkohol, cigarety, ... Řadu let nabízí ženám prevenci nádoru prsu pomocí mamografu. Vyšetření je hrazeno od 45 let jednou za dva roky. Nových onemocnění je u nás asi 5000 ročně a díky mamografu přibývá záchytů v časných stádiích, která přežije 100% žen více než 5 let o stanovení diagnózy. Kolem vyšetření běhá několik mýtů, jako třeba že mamograf je nebezpečné záření a vyvolává nádor. Když si ale někdo stěžuje na bolesti zad nebo kloubů, klidně podstoupí CT nebo magnet, aniž by se obával a přitom je dávka záření u mamografu nesrovnatelně menší. Podobně má nádor vyvolávat stisk prsu v přístroji. Krom prevence nádoru prsu mohou ženy jednou ročně absolvovat gynekologické vyšetření s onkologickou cytologií z děložního hrdla. Prevence nádorů děložního hrdla bude v blízké době doznávat určitých změn, navrhuje se včlenit do prevence vyšetření virů, které jsou původcem tohoto onemocnění a spolu s tím by se mohl prodloužit interval gynekologických kontrol až na 3 roky. I pro nádor děložního hrdla platí, že časná stadia přežívá 100% žen.



Jeho výskyt má dvě maxima, kolem 35. - 45. roku věku a další vlna mezi 60. a 70. rokem věku. Tento pozdní věk ale bohužel s sebou nese nádorový proces v pokročilém stadiu, a to hlavně proto, že ženy po splnění svých reprodukčních přání postupně přestávají docházet na gynekologii. Několik let je možné také očkování proti virům, které vyvolávají tento nádor. Na trhu jsou 3 vakcíny a důležité je očkování před zahájením sexuálního života. Vakcína je vhodná i pro chlapce, protože je prevencí nádorů konečníku, penisu nebo hrtanu. Prevence nádoru prostaty není zařazena do národního screeningového programu, ale jde o velmi jednoduchý test z krve, který určí hladinu látky, která souvisí s nádorovým onemocněním prostaty. Při její vyšší hodnotě je třeba prostatu dovyšetřit. Vyšetření tzv. PSA by měl podstoupit každý muž po padesátce.

Velmi agresivním onemocněním je nádor slinivky. Anitady není žádný screeningový program, ale je vhodné tuto eventualitu vyloučit u diabetu, který špatně odpovídá na léčbu. Z nenádorových onemocnění se PREVON 2027 zabýval komplikací cukrovky a osteoporózou. Diabetes-cukrovka – je onemocnění, které vede k řadě následných komplikací, například ve funkci ledvin, v cévním zásobení periferie (v krajním případě amputace nohy), ale i k poruchám na sítnici. Protože finále tohoto poškození je slepota, měl by každý diabetik absolvovat oční vyšetření 1x ročně. Případné změny na sítnici lze ovlivnit laserem, ale ne zcela vyléčit. Pokud jde o osteoporózu – tedy odvápnění kostí, je jejím důsledkem při snížení kvality kostí riziko tzv. nízkotraumatických zlomenin. Prasknutí obratle při prudkém dosednutí na židli, zlomeniny krčku stehenní kosti při nenápadném pádu... Jde o chorobu mládí, která se projeví ve stáří. Maximum zavápnění kostí totiž probíhá do 30 let a je závislé na zatěžování kostí. Kdo se tedy v dětství hodně pohyboval, riziko si snížil. A protože osteoporóza je preventabilní, můžeme jí předejít pohybem i ve vyšším věku. Stačí k tomu 20 minut čerstvé chůze denně. K tomu nějaký vápník ve stravě a vitamin D. Správný screeningový program by se měl týkat onemocnění, které má nějaké bezpříznakové stadium, mělo by se jednat o závažný zdravotní problém, test by měl být pro veřejnost akceptovatelný, měla by existovat účinná léčba, mělo by být jasné jak a kdo má být léčen a to vše by mělo být ekonomicky únosné. A protože tohle všechno tady je, měli bychom využít těch bezpříznakových období k tomu, abychom pro sebe něco udělali a ne jako ten kůň, co se nechtl napít.

Tak hodně zdraví přeje **Drsvo**

ZA TAJEMSTVÍM BRDSKÉHO PRALESA

(Po stopách Brdského predátora)



Dobrodružně-humorná sci-fi • autor Václav Moravec • ilustrace BS

Kapitola XIX. • Prcháme a zase prcháme

Ztratili jsme se pod rouškou tmy, alespoň jsem v to částečně doufal, a v dálce za námi pomalu zanikalo vzteklé ječení a pištění našich předvěkových nepřátel. Byli jsme teď čtyři jako ti Dumasovi mušketýři, akorát namísto kardinálových pochopů jsme "zkřížili meče" s gardisty poněkud přerostlejšími a nevábnejšími. Leželi jsme na mechu v houštinách na takovém kopečku, odkud jsme měli solidní přehled po okolí a přitom byli sami skryti pohledům případných pronásledovatelů. Nyní byla samozřejmě tma tmoucí, takže jsme stejně viděli houbelec, ale dávalo nám to zde alespoň pocit jakéhosi bezpečí. Měli jsme toho všichni dost a i když se dá říci, že opice dostaly lekci, vůbec jsme netoužili se s nimi v dohledné době znovu setkat. Zřejmě se to ale s největší pravděpodobností nevyhne.

Teď bych chtěl znát hodnotu svého krevního tlaku, pomyslel jsem si a hlubokým dýcháním umravňoval své rozbourané vnitřnosti. Moc se mi to ale nedařilo a stále jsem měl před očima opočlověka, jemuž flinta v mých rukách ustřelila boltec. Křest bojem je prostě většinou stresující záležitost, hlavně pro člověka, který se dosud živil a živil psaním a zabít vánočního kapra je pro něho šilené trauma.

"Musej na nás mít děsnýho vzteka," zachechtal se posupně nezmar Karel a vrtal se svým mesrem v hubě jako párátkem.

"Něco bych požral," dodal vzápětí a zadíval se kanibalsky směrem k Joachimovi.

"Mein Gott, Fasek, ty si fycvicila jetnoho toho opice, apy on nám pomáhal!" vyjevil se dodatečně můj německý kamarád, když si Karla lépe prohlédl.

Zarostlý obr zpozorněl, neboť mu došlo, že se mluví zřejmě o něm, byť Joachimově hatmatilce úplně nerozuměl. Slovo opice však slyšel zřetelně a pochopil i to, že takto hanlivě se Joe vyjádřil o něm.

"Já ti tám opice, ty bachratej skopčáku, fylízanej," přešel Karel v rozčilení na způsob mluvy německého klenotníka a hodináře a pohnul se směrem k němu.

"Počkej, neblbni, on tě nezná a je ještě celej vyjevenej z tý kanonády," chytil jsem obříka za rameno a snažil se ho zadržet. Sice to mělo stejný účinek, jako chtít zastavit z kopce rozjetý nákladák, ale Karel se přesto částečně zklidnil a zase uleh do trávy, drtíc v zubech kletby na nevďěčné německé bařtipány.

Joachim se vzápětí ke mně přitulil jako ztracený syn a tak jsem ho v krátkosti seznámil s tím, jak jsme se s Karlem potkali. Zálesák chvíli poslouchal a pak se smířlivě na Joachima zašklebil a dokonce mu podal ruku. Ten začal Karlovi překotně děkovat, čímž si jej získal úplně. Poté se jal vyprávět, co všechno musel prožít poté, když nás Yettiové přepadli v našem skalnatém hnízdě. Kosmatí loupežníci se s ním nijak nemazlili a dostal nepočítaně šťouchanců a facek. Při klábosení jsme samozřejmě stále z naší pevnůstky pošilhávali po okolí, aby nás nepřítel nepřekvapil. Stejně bychom ale nic neviděli, spíše cítili.

Vtom jsme sebou ulekaně trhli. Za námi se totiž ozvaly jakési kvílivé zvuky. Starý muž, kterého jsme zachránili

z opičí kotliny, se konečně probral ze své strnulosti. Všichni jsme ztuhli a upřeli na něho zraky. Stařec se otrásal vzlyky a snažil se nám něco říci. Z jeho rtů však plynuly pouze nejasné skřeky, které měly do lidské řeči daleko.

Bylo mi toho dědouše líto, tak zatraceně líto, rázem jsem si uvědomil, jaký měl vlastně dokonale zpackaný život, posledních skoro šedesát let se musel skrývat před lidmi a přitom se k nim tak moc chtěl vrátit. Kdyby se tu teď objevili opičáci, bez milosti bych je rozstřílel z Joachimovy pušky jako škodnou. Proč sakra toho chudáka s sebou tolik let vláčeli z místa na místo, kdo jim k tomu dal právo? No, právo, samozřejmě jsme v divočině a tady platí jenom právo silnějšího, ale je to kruté.

Joachim znal z nás tří stařka samozřejmě nejlépe, takže se k němu hned přesunul a začal ho chlácholit. Po chvíli se mu to podařilo a kmet opět upadl do své apatičnosti.

"Však on nám brzy poví, co všechno zažil, jenom až se dostanem z tejhle džungle," vrčel Karel a zároveň pokukoval nad okraji křovin, zda je "čistý vzduch" (myšleno obrazně i doslova). Zatím tomu tak bylo, alespoň jsme v to doufali.

"Do příc, je tma jako v řiti, možná jsou už všude kolem a jenom číhají, jak nám vyrvou srdce z těla," dramatizoval naši již tak nezáviděníhodnou situaci brdský zálesák.

"Musíme se poradit, co dělat. Přece tu nebudeme dřepět a čekat, až nás opice vyberou," vztekal jsem se nad tou bezmocností.

"Jen ať oni pšijít, Joachim utělat pum, pác a pute po Yetti," holedbaje se, přisedl si k nám opět německý mysliveček. Vrátil jsem mu totiž jeho kanón i patrony. Přecijenom měl s flintou největší zkušenosti.

"Joe, kolik jich vlastně je? A co si tam u nich za těch pár hodin pochytil. Jak se domlouvají. Jaký, ksakru, vlastně jsou?" začal jsem pojednou kamaráda zasypávat otázkama, neboť stařík mezitím usnul a nepřítel se dosud, zaplaťbůh, neprojevil.

No, nebudu vás unavovat Joachimovou komolenou češtinou, takže hned přeložím. Joe odhadl počet hominidů na dobrou dvacítku, což znamená, že při naší první návštěvě v jejich kaňonu jsme neviděli všechny kosmatce. Bylo jich tedy skoro dvakrát tolik než jsem předpokládal. Inu, jedno z pravidel přežití mého oblíbeného autora válečné četby Dicka Marcinka zní - nikdy nic nepředpokládej! Měl a má pořád pravdu. To tedy bylo krajně nemilé, čím více nepřátel, tím více budeme mít s nimi práce. Samozřejmě, že všechno to nemohli být samci, tedy bojovníci, to dá rozum, ale i jejich panímámy asi dovedli pěkně člověka pocuchat. Při své dvoumetrové výšce a váze jako dobře živěného zápasníka sumo, musely mít paní Yettiové úder Mike Tysona. Čili, nemůžeme z té tlupy nikoho podcenit.

Já jsem však nechtěl s těmito podivnými tvory bojovat. Naopak, mým cílem bylo je představit široké veřejnosti a hlavně vědcům. Aby se konečně slovuťní vědátoři ve svých zatuchlých pracovnách chytili za nos a uznali, že se mýlili. Jenže, jak to provést?! Především jsme nyní

(pokračování na str. 11)

Prcháme a zase prcháme

(dokončení ze str. 10)

museli uhájit vlastní životy a pak teprve přemýšlet, jak dosíci výše uvedeného úkolu.

"Myslíte, že tady máme přečkat noc nebo se pokusit tiše vypařit k nejbližší vesnici či hájovně?" obrátil jsem se s dotazem na přátele.

"Já chtěla pryč, rychle utíkat a zastavit se až v Opecnice," vyhrhl Joachim, "nemět ráť opice!"

"Hmm a víš snad, ty chytráku, kterým směrem asi tak máme utíkat," zafuněl podrážděně Karel.

"Já teda ne. Zdrhali jsme od opičáků cestou necestou a teď můžeme být zrovna tak někde u Berouna, Rožmitálsku nebo před Obecní. Fakt, vím kulový, dokonale jsme se ztratili."

Měl opět pravdu a moje buzolka bohužel ležela s báglem v opičím kaňonu. Kdybych nebyl slušně vychovaný pán ve středních letech, tak řeknu, že jsme v prdeli.

Teď možná namítnete, že jsme se přeci mohli bez problémů orientovat podle hvězd nebo lišejníků na stromech. Jasně, jenže bylo zataženo a i kdyby nebylo, tak bych si stejně nebyl úplně jistý, jestli z těch miliónů zářících hvězd je pravá Severka zrovna ta, o které si to myslím. Joachim s Karlem na tom byli s obecnou astronomií podobně, ba ještě hůře, dá-li se vůbec. Lišejníky? Prosím vás, to chcete po mně, který sotva rozezná bodlák od kopřivy? Takový jsem já botanik. Nezbyvalo, než zde opravdu přenocovat a ráno za světla se holt uvidí. Kde je východ poznáme podle slunce. Taková blbci zase nejsme.

"Budeme muset držet hlídky. Raději ve dvojicích, protože čtyři oči líp vidí a opičáci jsou pěkný mrchy. Máme s Joachimem už svý špatný zkušenosti. Jeden bude spát..."

"Heleď, já mám jenom zvláštní školu, ale když máme hlídat ve dvojicích, tak po nás bude hlídat jenom jeden, protože ten dědek je k ničemu," opáčil Karel.

"Sakra, máš pravdu, nějak jsem to blbě rozpočítal. Já jsem byl vždycky spíš na tu češtinu než na matyku," vzdychnul jsem, "jak to tak vypadá, tak nebude spát asi nikdo. Vlastně pan Ondrák, ten ať si spí, stejně je mu asi všechno jedno." Ohlédl jsem se na zachráněného starce, který jí už opravdu zalomil a hlasitě odfukoval. Bylo toho dnes na něho moc. Jenže, co jsme měli říkat my.

A tak jsme si losli, kdo bude ten šťastlivec, který si může na pár hodin zdrímnout. Nejdelší slámku si vytáhl Karel a my s Joachimem jenom našťavaně protáhli ksichty. Obřík na nás chvíli nedůvěřivě civěl.

"Copak můžu chrnět, když vy budete na stráži. To už bych se taky nemusel probudit!"

"Ty nám nefješit?" ozval se uraženě Joachim a nadhodil si silácky flintu.

"To si piš, že já vám nefješit, bych nefješil ani sám sobě. Ty mrchy jsou proradný a kdoví, jestli už nečíhají támhle dole v lese," ukázal mezi stromy pod naším křovinatým úkrytem.



"To bysme je už přece cejtili," oponoval jsem, ale moc bych na to nesázel. Sice smrděli ohavně, ale když se připlíží jako indiáni proti větru, tak ten jejich smrad odnese a my nic neucítíme.

A tak nakonec noc přečkal v limbu jediný stařík a my ráno mžourali jako rozespálé sovy.

Načínali jsme čtvrtý den v brdské divočině. V lese se všichni tvorové budí velice brzy, takže hned, jak se začalo rozednívat, nás obklopily zvuky "džungle", především štěbetání ptáků. Naštěstí se v ustupujícím šeru počalo vynořovat nad lesními velikány i slunce, takže jsme konečně měli jasno ve světových stranách.

"Takže, kudy, zálesáku? Kterým směrem je podle tebe nejbližší lidské sídlo? Podle mě je to Obecnice a šel bych na jih" obrátil jsem se na Karla.

"Heleď, já se jen tak toulám po lese a dycky mi bylo celkem jedno, kam mě nohy zanesou. Ale já osobně bych vyrazil támhle," a máchnul rukou na jiho-jihovýchod.

"Tak přesně tam jsem chtěl jít i já. Jsem rád, žeš mi to potvrdil," zamnul jsem si spokojeně ruce.

Joachim neříkal nic, ale bylo na něm vidět, jak rád by už z toho zlořečeného lesa vypadl. Pochybuji, že ještě někdy v budoucnu si vyjde s flintičkou a tyroláčkem na hlavě na čekanou.

Starý pan Ondrák, či spíše to, co z dříve statného chlapa zbylo, po nás jenom nedůvěřivě koukal a asi ještě nevěděl, kam nás zařadit. V tomto věku musel určitě trpět stařecovou demencí a tudíž mu déle trvalo, než si uvědomil souvislosti.

Jak se však říká, ranní selanka nemohla trvat věčně. Ptačí kukání, krákání a skřehotání náhle prošlo ostré zahvízdání, a to hned z několika stran. Pokud jsem to mohl v té rychlosti vysledovat, naši pronásledovatelé neměli obsazen pouze směr, kterým jsem se hotovili zmizet. Ale také to mohla být léčka. Co teď?!

(pokračování příště)



Slavoj Obecnice - KOPANÁ



ÁČKO

16. 9. 2017

TJ Sparta Věšín – TJ Slavoj Obecnice 2:1 (0:1)

branka: Zapletal

Musil – Houžvička, Kortan, Karas, Svojša – Uzel, Hejnic, Srch D., Fulajtár – Zapletal, Hošna

střídal: Stejskal, Srch M., Kadlec, Noha

Odmakané utkání, ve kterém se nám štěstí otočilo zády. Myslím, že jsme byli lepším týmem, bohužel jsme ve druhé půli inkasovali hloupé branky. První po vystavování soupeře do ofsajdu, kde jsme přestali hrát a druhou po standardní situaci v 90 minutě. V nastavení měl Míra SRCH vyrovnání na kopačce, bohužel chyběl klid v zakončení. Přes prohru to nebylo z naší strany marné.

24. 9. 2017

TJ Slavoj Obecnice – TJ Sokol Rosovice „B“ 0:5 (0:2)

Musil – Houžvička, Karas, Srch M., Noha – Lilling, Srch D., Přibík, Uzel – Šrámek, Zapletal

střídal: Hejnic, Krátký, Pohořálek, Svojša, Fulajtár

Utkání, které se nám nezdařilo. Hosté nás přečetli a hráli na nás chytře. Nechali nás kombinovat na půli hřiště a čekali na zkaženou přihrávku...a že jich bylo. Následně nás trestali z rychlých protiútoků. Téměř každý končil brankovou příležitostí. Naše útočná činnost byla sterilní. Vůbec se nám nedařilo prověřit brankáře hostů. Po zásluze jsme prohráli vysokým brankovým rozdílem.

30. 9. 2017

SK Točovice „B“ – TJ Slavoj Obecnice 7:2 (4:1)

branky: Hejnic, Kortan

Musil – Stejskal, Šrámek, Houžvička, Kratochvíl – Kortan, Hejnic, Srch D., Uzel – Krátký, Petrůň

střídal: Strniště, Smrček, Kadlec, Hošna

Zatím nejhorší utkání sezóny. Že se nám nezdařilo výsledkově je věc jedna, ale více mě mrzí, že na hřišti panovala špatná atmosféra, kde jsme si chyby vyčítali navzájem. Tato blbá nálada se odrazila na konečném výsledku, který je strašidelný. Více tento mač raději komentovat nebudu.

8. 10. 2017

TJ Slavoj Obecnice – TJ Sokol Kamýk n. Vl. 4:2 (1:2)

branky: Kortan 2, Hošna, Hejnic

Musil – Krátký, Karas, Pohořálek, Kratochvíl – Soukup, Hejnic, Kortan, Uzel – Petrůň, Lilling

střídal: Srch M., Hošna, Svojša, Kadlec, Fulajtár

První půle se nám výsledkově nepovedla, ačkoliv jsme byli lepším mužstvem. Soupeř se dostal dvakrát k naší brance a dvakrát skóroval. Je to už náš kolorit, že hloupou ztrátou míče nabídneme soupeři šanci na zlatém podnose. Naštěstí jsme se ve druhé půli těchto chyb vyvarovali a dokázali jsme utkání otočit. Nádherná byla naše třetí branka. David Musil rychlým výhozem na půli soupeře vyzval Dana PETRÁŇ k útoku, ten si odmítl obránce a poslal střílenou diagonální přihrávku na Lubu KORTANA, který šel sám na bránu a nezaváhal. Celá tato akce trvala asi 5 sekund. Myslím, že utkání se přihlížejícím fanouškům musel líbit. ☺

14. 10. 2017

TJ Sedlice – TJ Slavoj Obecnice 1:6 (1:3)

branky: Petrůň D. 3, Kortan 2, Soukup

Musil – Noha, Karas, Smrček, Kratochvíl – Krátký, Srch D., Kortan, Uzel – Petrůň D., Soukup

střídal: Hošna, Srch M., Kadlec

Kdyby mi před utkáním řekl, že vyhrájeme o 5 branek, tak bych si myslel, že má dvojku pod kůží. Utkání jsme totiž zahájili v 10 hráčích. Naštěstí kluci dorazili s menším zpožděním. Úsměvné je, že Maty HOŠNA jel do Sedlice u Plzně a vůbec mu to nebylo divné...ale druhou půli zvládl ☺. Prvních 10 minut patřilo domácím a také se ujali vedení po tvrdé hlavičce pod břevno. Jakmile jsme hráli v 11 hráčích, tak se obraz hry diametrálně změnil a soupeře jsme přehrávali. Velkou zásluhu na tom měl Viktor SOUKUP, který svou rychlostí motal domácím hlavy. Výborné utkání odehrál Dan PETRÁŇ, který neprohrál snad jediný souboj a třikrát skóroval. Hráčům za odmakané utkání děkuji. ☺

1. Věšín	7	5	0	2	23 : 12	16
2. Obecnice	8	5	0	3	27 : 22	15
3. Rosovice B	6	4	0	2	24 : 10	13
4. Točovice B	7	5	0	2	36 : 25	13
5. Sedlice	7	1	0	6	16 : 30	3
6. Kamýk nad Vltavou B	7	1	0	6	8 : 35	3

Zdroj: http://pribramsky.denik.cz/fotbal_region/vysledky-okresnich-fotbalovych-soutezi-20171007.html

STARŠÍ ŽÁCI

18. 9. 2017

SK Litavan Bohutín – TJ Slavoj Obecnice 7:0 (3:0)

Oktábec - Locker Al., Roušal M., Polák, Zapletal – Locker An. – Ježek, Prokeš, Štamberk, Roušal P. – Janák

Střídal: Matějka, Kadlec, Novotný

Odehráli jsme nepovedené utkání a musím sdělit, že výsledek je ještě milosrdný. Hlavní příčinu vidím v prohraných soubojích, kde byli bohutínský jednoznačně lepší. Všechny vysoké míče měl soupeř. Nabádal jsem kluky ať hrají do nohy a s tím jsme měli ještě větší problém. Domácí nás výborně presovali a nám chyběla nabídka, z čehož plynuly banální chyby v rozehrávce. Doufám, že i tento zápas nás posílí a vezmeme si z něj ponaučení. Je evidentní, že bez zarputilosti, tvrdosti a běhavosti se silným soupeřem konkurovat nedá.

24. 9. 2017

TJ Slavoj Obecnice – SK Březnice 1918 0:4 (0:2)

Matějka – Novotný, Roušal M., Polák, Zapletal – Locker An., Prokeš – Ježek, Locker Al., Roušal P. – Janák

Střídal: Strniště, Kadlec, Oktábec

I když to výsledek nenaznačuje, odehráli jsme kvalitní utkání proti silnému soupeři. Bohužel jsme obdrželi dvě branky po nepovedené rozehrávce od branky, nicméně z této hry nesejdeme. Chceme hrát fotbal a ne nakopávanou, kde se budeme jen za míčem honit. Naši borci bojovali do roztrhání těla... Lojzík LOCKER šel do soubojů za cenu vlastního zdraví. Samík OKTÁBEC bojoval jak Leonidas v bitvě u Thermopyl a málo který souboj prohrál. A nezůstalo pouze u bojovnosti. Do vyložených šancí jsme se dostávali taktéž. Jenda STRNIŠTĚ šel dvakrát sám na gólmana, bohužel chyběla chladnokrevnost v zakončení. I Jára JEŽEK měl branku na noze, ale brankář hostů předvedl vynikající zákrok a míč vytáhl na břevno. Přes prohru vidím v utkání více dobrého a klukům za výborný výkon děkuji. ☺

(pokračování na str. 13)

STARŠÍ ŽÁCI

(dokončení ze str. 12)

28. 9. 2017

TJ Kovohutě Podlesí – TJ Slavoj Obecnice 1:7 (1:4)
branky: Locker An. 2, Janák 2, Ježek, Roušal P., Štam-
berk

Matějka – Štamberk, Prokeš, Polák, Locker Al. – Locker
An., Roušal M. – Ježek, Zapletal, Roušal P. – Janák
Strídali: Strniště, Kadlec, Oktábec, Novotný

Povedené utkání, které jsme jasně opanovali. Výsledek je pro domácí ještě milosrdný, protože brankových příležitostí jsme měli nespočet. Po dvou výsledkových nezdarech jsme udělali pár změn v sestavě a myslím, že byly ku prospěchu věci. Mára ROUŠAL s Honzou ZAPLETALEM posunuli do záložní řady a Miša ŠTAMBERK s Tomem PROKEŠEM se zasunuli do řady obranné. Spolupráce stoperské dvojice byla téměř bezchybná a střed získal na rychlosti. Byly momenty, kdy jsme zbytečně míče nakopávali a hra byla neurovnaná. Když jsme hráli fúkes po zemi, kterým se chceme prezentovat, soupeř absolutně nestíhal a my ho jasně přehrávali. Ještě musíme zapracovat na proměňování jasných brankových příležitostí, protože proti silnějším soupeřům by nás to mohlo stát body. Přesto chci klukům za výkon poděkovat. ☺

1. 10. 2017

TJ Spartak Rožmitál pod Třemšínem – TJ Slavoj Obecnice 1:0 (1:0)

Matějka – Štamberk, Prokeš, Polák, Oktábec – Locker An., Roušal M. – Ježek, Zapletal, Roušal P. – Janák
Strídali: Strniště, Kadlec, Locker Al., Novotný, Dvořáková

Bojovné utkání, kde nám chybělo trochu štěstíčka. Od samého začátku bylo zřejmé, že více než fotbalovost rozhodne bojovnost a zarputilost. Musím říct, že i v těchto atributech jsme se domácím vyrovnali. Hrálo se výhradně ve středu hřiště a vyložených šancí bylo jako šafránu. Bohužel domácí svou tutovku využili a nám se to nepodařilo... a že byla... Po výborném úniku pelášil Kryštof JANÁK sám na brankáře a tomu nezbyvalo nic jiného, než ho faulovat v pokutovém území. Tonda LOCKER vzal na sebe odpovědnost, bohužel mu penaltu brankář bravurním zákrokem chytil. Následně Honza ZAPLETAL vyslal tvrdou střelu do pravého šibenice, ale rožmitálský brankář byl nepřekonatelný. I přes prohru jsme podali velmi dobrý týmový výkon. Tentokrát chci vyzdvihnout stoperskou dvojici Toma PROKEŠE a Kubu POLÁKA za téměř bezchybnou hru. Výborně řešili nastalé situace a bylo jich plné hřiště. Věřím, že na výborný výkon navážeme v domácím utkání proti Podlesí. ☺

6. 10. 2017

TJ Slavoj Obecnice – TJ Kovohutě Podlesí 11:0 (5:0)
branky: Zapletal 3, Locker An. 2, Janák 2, Roušal P., Štam-
berk, Prokeš, Strniště

Oktábec – Štamberk, Prokeš, Polák, Locker Al. – Roušal
M. – Ježek, Locker An., Roušal P. – Janák, Zapletal
Strídali: Strniště, Kadlec, Hošek, Novotný

Utkání dvou rozdílných poločasů. Ač to výsledkově nevy-
padá, tak první půli jsme nehráli vůbec dobře. Opět bylo
hodně soubojů a vše bylo takové na náhodu. Nedokázali
jsme souvisle udržet míč na zemi a nedařily se nám kombi-
nace. Přesto jsme půli vyhráli 5:0. Do půle druhé jsme udě-
lali pár změn a hra byla diametrálně odlišná. Najednou
jsme se dostávali do naší křídelní hry a soupeř nevěděl kam
dřív skočit. Velký podíl na zlepšené hře měl Tom PROKEŠ,



který dal ve druhé půli naší hře řád a rozdával výborné
balony za obranu soupeře. Ukázali jsme, jak bychom se
chtěli na hřišti prezentovat. Věřím, že příště navážeme
na dnešní druhou půli. ☺

15. 10. 2017

TJ Ligmet Milín – TJ Slavoj Obecnice 1:2 (0:0)

branky: Ježek, Strniště

Matějka – Štamberk, Prokeš, Polák, Locker Al. – Ježek,
Locker An., Roušal M., Roušal P. – Strniště, Zapletal
Strídali: Janák, Kadlec, Oktábec

Utkání, které zvedalo diváky ze sedaček... bylo to drama
až do závěrečného hvizdu. Pravdou je, že brankář soupeře
byl téměř nepřekonatelný a držel milínské nad vodou. Šan-
cí jsme měli dostatek, ale buď nás vychytil gólman, nebo
chyběl klid v zakončení. Naštěstí Jára JEŽEK drzým
průnikem do vápna zamotal obránce a uklidil míč k pravé
tyči. Vedli jsme 1:0. Následně nás brankář soupeře několi-
krát bravurně vychytil a co víc... milínský se po našem za-
váhání zmocnil míče a šli do brejku. Kubovi POLÁKOVI
nezbyvalo nic jiného, než zatáhnout za záchranou brzdu
a útočníka faulovat... bohužel v pokutovém území. Násled-
nou penaltu soupeř využil 1:1. To kluky nezlomilo a bylo
vidět, jak moc chtějí vyhrát. Zamkli domácí na jejich půli
a byla jen otázka času, kdy budeme skórovat. Po nádherném
průniku Páti ROUŠALA z pravého křídla se to podařilo.
Páta zatáhl míč do vápna a předložil ho na stříbrném pod-
nose Honzovi STRNIŠTĚMU, který nezaváhal 2:1. Konec
utkání jsme si pohlídali a slavili zaslouženou výhru. ☺

1. Březnice	11	11	0	0	67 : 11	33
2. Rožmitál	12	9	1	2	61 : 12	28
3. Bohutín	10	8	0	3	86 : 18	24
4. Obecnice	10	6	1	3	39 : 18	19
5. Jince/Felbabka	10	4	0	6	38 : 40	12
6. Podlesí	10	2	0	8	16 : 72	6
7. Milín	10	1	0	9	18 : 53	3
8. Drahlín	10	0	0	10	3 : 104	0

Zdroj: http://pribramsky.denik.cz/fotbal_region/vysledky-okresnich-fotbalovych-soutezi-mladeze-20171011.html

STARŠÍ PŘÍPRAVKA

TJ Ligmet Milín – TJ Slavoj Obecnice	28:3
SK Spartak Příbram – TJ Slavoj Obecnice	29:3
TJ Slavoj Obecnice – SK Litavan Bohutín	1:19
TJ Slavoj Obecnice – SK Spartak Příbram	2:26
SK Litavan Bohutín – TJ Slavoj Obecnice	11:4
1.FK Příbram – TJ Slavoj Obecnice	11:5

David Musil

člen výboru, trenér mládeže

SLAVOJ Obecnice



STOLNÍ TENIS

Ahoj všem,

všechny naše týmy mají za sebou první dvě kola v nové sezóně a tak se pojďme podívat jak se nám dařilo.

Áčko nezopakovalo úspěšný vstup do sezony jako vloni. Na úvod si na půdě soupeře nedokázalo poradit s dobře hrajícím Mníškem pod Brdy. Ten posílený o zkušenou hráčku Zuzku Fialovou, dříve hrající v zahraničí, nezachytil akorát začátek zápasu kdy prohrával 1:2. Další vývoj zápasu už byl však poměrně jasný, když na straně Obecnice bodoval pouze dobře hrající Radek Srch => 4:3, 7:4 až na konečných 10:4.

Hned druhé kolo nás zavedlo asi nejdále v letošní sezóně a to až do dalekých Hředlí, okr. Rakovník. Tento soupeř nám byl zcela neznámý a tak jsme byli plni očekávání jaký soupeř se nám postaví. Věkový průměr Hředlí byl nad 50 let a bohužel i přesto se ukázalo, že věk ve stolním tenisu nehraje žádnou roli. Se soupeřem jsme drželi krok pouze do stavu 3:3, dále už 7:5 a konečných 10:6. Zkušenost soupeře převážila.



Po dvou prohrách áčka, chtělo reputaci Obecnice napravit **béčko**. Povedlo se mu to však jen napůl.

První zápas na stolech Benešova, dával od začátku tušit vyrovnaný boj až do konce. Stav se přeléval z jedné strany na druhou => 2:3, 3:4, 5:5, 8:6, 9:8 až musel rozhodnout poslední zápas. V něm nastoupil Pavel Král proti Dagmar Pěnkavové, která v Benešově hostuje z Vlašimi. Úvod mu vyšel, když vyhrál v koncovce první set, pak se však soupeřka rozehrála k bezchybnému výkonu a vyhrála 3:1 na sety. Tím nám celý zápas protekl mezi prsty 10:8.

Ve druhém kole nás los zavedl stejně jako áčko do Mníšku, kde jsme poměřili síly s místním béčkem. Klíčem k vítězství se ukázal hned úvod zápasu, kde jsme ovládli obě čtyřhry a 3 následné dvouhry a stav byl hned 0:5. I přes zaváhání uprostřed kdy se soupeř dotáhl až na rozdíl jediného bodu 6:7, jsme neponechali nic náhodě a nakonec vyhráli 7:11.

Nejlépe se první víkend povedl našemu **céčku** v regionální soutěži 2. třídy. Drahlín "B" jsme v domácím prostředí porazili 12:6 a odpoledne jsme zaskočili tradičně ambiciózní



Čenkov "C" remízou 9:9. Tým jsme měli perfektně seskládaný ze zkušenějších hráčů, kteří tým táhli a našich mladých hráček Míši, Terky a Vandy, které v této soutěži debutovaly na jedničku! ☺

Pozvánky na domácí zápasy:



"A" tým:

11. 11. 2017 od 17.00 hod.

TJ Slavoj Obecnice "A" – Kanoistický klub Rakovník

12. 11. 2017 od 10.00 hod.

TJ Slavoj Obecnice "A" – KST Rakovník "C"

"B" tým:

11. 11. 2017 od 13.30 hod.

TJ Slavoj Obecnice "B" – TJ Sokol Hořovice "B"

12. 11. 2017 od 13.00 hod.

TJ Slavoj Obecnice "B" – TJ Olešná

"C" tým:

4. 11. 2017 od 9.00 hod.

TJ Slavoj Obecnice "C" – TJ Tatran Sedlčany "D"

4. 11. 2017 od 13.00 hod.

TJ Slavoj Obecnice "C" - TJ Klučnice





SLAVOJ Obecnice



FLORBAL – PFL



V sobotu 23. září jsme odehráli 2. kolo PFL a získali jsme krásných 6 bodů, i když 3 body byly doslova darované. Tento hrací den nevypadal vůbec dobře z pohledu sestavy. Některým z nás se zápas kryl s prací, někoho brzdilo zranění, pár hráčů mělo ještě své zápasy za ligové Žraloky Příbram. Nakonec nám vypomohl David Strniště a jeho bratr Jakub. Málo kdo asi očekával plný zisk bodů proti silným Rosenthals Lions, ale nakonec se tak po skvělém výkonu stalo. Dostali jsme se do rychlého vedení 3:0, jako předešlé kolo proti Kentaurům. Soupeř zápas zdramatizoval, ke konci nás doslova zavřel na naší obranné polovině, ale my jsme to poctivě a důrazně ubránili a tentokrát jsme si výsledek pohlídali a dotáhli do vítězného konce 5:4. O dvě branky se postaral Petr Mužík, stejně tak Martin Stoklasa a jednou zasáhl cíl Zdeněk Karnoš. Druhý zápas proti Green Bottles se musel bohužel zkontumovat v náš prospěch jelikož se soupeř nesešel.

3. kolo hrané 8. října jsme nezvládli spíše z pohledu pravidel soutěže. © Naším soupeřem byl FBK Milín, podle vzájemných zápasů i postavení týmů v tabulce bylo jasné, že jsme to my, kdo by měl brát jasné 3 body, a to platilo i pro druhý zápas proti FC Křižák. Milín nás ale zaskočil a jasné nás přehrával, absolutně nám nic nevycházelo. Střel bylo poměrně dost, ale zakončení bylo špatné, a to i hra směrem dozadu. Odcházeli jsme poražení za stavu 3:6. Do tohoto zápasu naskočila nová posila Martin Petřík, který den před tímto zápasem přestoupil z týmu Rosenthals Lions, a právě to byl kámen úrazu. Ve vedení PFL proběhlo pár změn, o kterých jsme nebyli dostatečně informováni a jeho přestup se řešil s nepovolanou osobou. Avšak je také pravdou, že tyto změny se mají nahlašovat 3 dny před zápasem, což jsme neučinili. Zápas nám byl nakonec zkontumován za nedovolený start hráče v neprospěch 0:5. Možná trochu škoda, Milín si i tak výhru oficiální cestou zasloužil a bohužel několik hráčů přišlo o kanadské body. Do druhého zápasu Martin Petřík nenastoupil a my jsme měli cíl jasný – získat 3 body. Povedlo se. Chybu a zbytečnou ztrátu, která nás mrzí doteď, jsme z předešlého zápasu odčinili a vyhráli jsme vysoko 9:2 nad týmem FC Křižák. Fantastický zápas prožil Martin Stoklasa, který se radoval hned 5x, o dvě branky méně vsítil Marek Roubíček a jednou se trefil Zdeněk Karnoš. Smolařem tohoto kola se každopádně stal Lukáš Stejskal, který měl nespočet střel a vyložených šancí, ale jeho zakončení zastavil brankář nebo mířil zcela mimo tři tyče.

V neděli 15. října nás čekalo 4. kolo a v něm těžký los. V prvním zápase jsme se utkali s jedním z nejlepších týmů soutěže FbC Mobydicks a těžko hledat kladná slova o tomto zápase. Skončil pro nás debaklem 3:12, byly jsme sice namlsané protože v posledním měření sil jsme nad tímto týmem zvítězili, ale to byla sestava úplně jiná. Tento zápas jsme odehrávali jen se dvěma hráči na střídačce. V zápase nastoupil už oficiálně Martin Petřík, který hned vstřelil svou první branku v našem týmu i v zápase, dalšími střelci byl Zdeněk Karnoš a Lukáš Stejskal. V druhém zápase na nás čekalo ligové Palermo Příbram a byl to dlouho bezbrankový zápas, celé dvě třetiny nepadl gól. V průběhu třetí se zrodil vyrovnaný stav 1:1, který se změnil 20 sekund před koncem zápasu, když Martin Stoklasa vypíchl soupeři míček a namířil si to přímo do zakončení ve kterém ještě „vykoupal“ gólmana a zakončil do odkryté branky. Výsle-

dek se nezměnil a zvítězili jsme 2:1. Nutno říci, že pro nás hodně důležité 3 body z tohoto kola. Velkou pochvalu zaslouží naši gólmáni Jarin Kozák a Tomáš Řepík, kteří předvedli výborné výkony. Přestože Jarin byl u debaklu 3:12, tak ale díky němu to nedopadlo hůře, Tom byl zase blízko své i týmové premiérové vychytané nule. V tomto zápase hrál i přes lehké zranění Josef Neliba, který dal první branku, jak v této sezóně, tak i v zápase. Ani brankář Tom není 100% fit, oba dva marodí s kolenem a nejsou jediní. Mimo hru už je dlouhodobě důležitý členek týmu Pavel Steiner, a aby toho nebylo málo, tak se v duelu s Palermem zranil Pavel Valach, který si poranil vazy v kolenu. Doufáme, že brzy budou všichni fit a připraveni do plné zátěže. ☺

LS

Název týmu	ZÁ	VÝH	VSN	PSN	PRO	skóre	body
1. FBC Mobydicks	8	7	0	0	1	89:27	21
2. Kentauři Nový Knín	8	7	0	0	1	58:27	21
3. Florbal Sedlčany	6	5	0	1	0	40:22	16
4. Slavoj Bečánov	8	4	1	0	3	33:36	14
5. Chlupatý Hokejky	8	4	0	1	3	57:45	13
6. Palermo Příbram	6	3	0	1	2	34:29	10
7. SKP Hunters Příbram	4	2	1	0	1	26:13	8
8. FBK Milín	6	2	1	0	3	20:35	8
9. Brdskej Wentyl	4	2	0	0	2	16:14	6
10. Rosenthal Lions	6	2	0	0	4	30:41	6
11. Green Bottles	8	2	0	0	6	39:61	6
12. FbK 2015 Příbram	4	1	0	0	3	18:33	3
13. SK Panthers Příbram	6	0	0	0	6	18:59	0
14. FC Křižák	6	0	0	0	6	12:56	0

PŘÍBRAMSKÁ FLORBALOVÁ LIGA

SPORTOVNÍ HALA Příbram – Vavex

neděle 29. 10. 2017

od 14.00 hodin

Kentauři Nový Knín – Slavoj Bečánov

od 16.00 hodin

Slavoj Bečánov – Florbal Sedlčany

sobota 4. 11. 2017

od 14.00 hodin

Chlupatý Hokejky – Slavoj Bečánov

od 16.00 hodin

Slavoj Bečánov – SK Panthers Příbram

neděle 19. 11. 2017

od 12.00 hodin

FbK 2015 Příbram – Slavoj Bečánov

od 16.00 hodin

Slavoj Bečánov – Brdskej Wentyl

Galerie Františka Drtikola Příbram, Ing. Ludvík Brožek a Aleš Barášek

PROCHÁZKA PŘÍBRAMSKOU MINULOSTÍ

Zveme Vás na malý výlet do počátku minulého století, po místech, kterými se procházel František Gellner i fotograf František Drtikol. Na třiceti zastaveních se potkáte s velkoformátovými fotografiemi, které zachycují město i jeho historické budovy v tehdejší podobě. Jak se změnilo příbramské náměstí, Pražská ulice, malebný Ryneček a Komenského náměstí? Jak vypadal Zámek- Ernestinum jako sídlo Vysoké školy báňské? Posuďte sami ...



• Bílá růže, nám. TGM • • Knihovna, nám. TGM • • ZUŠ, nám. TGM • • Elefant, Milinská 15 • • Bormitex, Milinská 16 • • OD Škalpa • • Cowárna, Komenského nám. • • Generali, V Brance • • Točilna, Mariánské údolí • • Optik Antonín, Steřecká ul. • • Italská móda, Pražská 145 • • Pekárna Hořovice, Pražská 12 • • Květinářství, Pražská 10 • • Drogerie Spina a synové • • Textil, Pražská 130 • • Knihkupectví, Pražská 128 • • Pražská 139 • • Květiny Volák, nám. TGM • • Léčárna, nám. TGM • • bývalé Báňské ředitelství, nám. TGM • • Restaurace Tržnice • • Vývěsní skříň u MHD Jiráskovy sady • • Radnice • • Zámek- Ernestinum • • Café del Mar, nám. TGM • • Úram - vstup do restaurace • • Vila Obora • • SAPR, U nádraží 15 • • Autobusové nádraží - vývěsní skříň • • OD Dvořáček

4.10. – 10.11.2017

PROCHÁZKA PŘÍBRAMSKOU MINULOSTÍ

Vážení přátelé, zveme Vás na malý výlet do počátku minulého století, po místech, kterými se procházel básník František Gellner i fotograf František Drtikol.

Na třiceti zastaveních v centru staré Příbrami se potkáte s fotografiemi, které zachycují město i jeho historické budovy v tehdejší podobě.

Jak se změnilo příbramské náměstí, Pražská ulice, malebný Ryneček a Komenského náměstí?

Jak vypadal Zámek- Ernestinum - sídlo Vysoké školy báňské? Posuďte sami!

Procházka příbramskou minulostí Vás povede přes náměstí T. G. Masaryka na Ryneček, Komenského náměstí či do Pražské ulice.

Mnohá ze zastavení představují známá místa v podobě dávno zmizelých.

Za spolupráci na projektu děkuje GFD panu ing. Ludvíku Brožkovi a panu Aleši Baráškově.

Poděkování za vstřícnost patří také současným majitelům obchodů, kteří původní fotografie vystavují ve výlohách.

Příjemný podzimní zážitek Vám za sebe a spoluorganizátory přeje

Hana Ročňáková,

ředitelka Galerie Františka Drtikola Příbram

27. 12. 2017 uplyne již 140 let od narození českého malíře a ilustrátora

Adolfa Kašpara, který žil v letech 1877 až 1934. Maloval akvarely ze severní Moravy, Slovenska i Dubrovníku. Také z Rusavy, kde měl roubenou vilu, která je nyní na seznamu kulturních památek.



V letech 1903 až 1934 žil v Praze na Kampě, připomíná to pamětní deska na domě. Velmi známé jsou jeho ilustrace knih např. Babička B. Němcové, Zapadlí vlastenci a Západ od K. V. Raise, Filosofská historie a F. L. Věk od A. Jirásky, ale je jich mnohem více. Aby byly tyto ilustrace co nejvěrnější, konal studijní cesty do popisovaných míst. Z nich ta poslední pro ilustrace ke knize Paní komisarka od J. Š. Baara mu byla osudnou. Zemřel na mrtvici 1,5km od Železné Rudy - na tomto místě má pomník. Je pohřben na Slavíně na pražském Vyšehradě.



E. T.